

TIL SYDPOLEN: Astrid Furholt skal gjøre noe ingen annen kvinne har gjort før. Hun skal følge Roald Amundsens rute over Rossbarrieren til Sydpolen. På pulken er det bilder av privatpersoner som har sponset turen. (Foto: Sindre Haugen Mehl / Lillesands-Posten)

Rådet fra en døende pasient har fått Astrid til å realisere en drøm

Astrid Furholt fra Vegusdal tar sikte på å bli første kvinne som går til Sydpolen på ruta som Roald Amundsen brukte i 1911. Hun inviterer deg til å bli med på turen.

Sindre Haugen Mehl / Lillesands-Posten 09.07.2017

I oktober setter Astrid Furholt kursen for Sydpolen sammen med turkamerat Jan Sverre Sivertsen. Vegdølen har siden 2014 jobbet mot målet, og drømmen, om å bli første kvinne som går til Sydpolen i fotsporene til polarhelten Roald Amundsen.

– Jeg har jobbet som kreftsjukepleier i mange år, og det var en døende pasient som rådet meg til å følge drømmen sin. Han ville så gjerne se leiligheten sin en siste gang, men var for dårlig. Han

fortalte meg om alle tingene han hadde ønsket å gjøre og oppleve, men aldri fått realisert og sa jeg måtte gjøre noe med det, sier Furholt.

LES OGSÅ: *Vil inspirere deg til å finne «din egen sydpol»*

Intensiv trening

Lillesands-Posten treffer eventyreren hjemme på familiegården på Furholt i Vegusdal. I sommer og høst blir det intensiv trening, planlegging og sponsorjakt som de siste forberedelsene til turen som skal foregå fra november til januar, sommermånedene på Antarktis.

– Da jeg krysset Spitsbergen sammen med polfarer Børge Ousland spurte han meg hva som var min drøm. Det spørsmålet hadde jeg aldri fått, men da fikk jeg endelig satt ord på det jeg hadde tenkt. Jeg ville gå en lang tur på Antarktis og oppleve hvordan det var å være på tur i over 50 dager. Børge sa han ville sjekke ut litt og komme med forslag til ruter. Etter noen dager ringte han tilbake og sa at han hadde funnet turen for meg. Han trodde jeg ville være den dama som ville klare å gå til Sydpolen i Roald Amundsens fotspor, sier Furholt.

Fram og tilbake: Flyene som opererer i Antarktis flyr ikke i området hvor Roald Amundsen startet. Derfor må Furholt slippes halvveis i løypa og ski-seile fram til startpunktet. Foto: Sindre Haugen Mehl / Lillesands-Posten

Krysser farlig isøde

Amundsen og Scotts polkappløp er en velkjent historie. Begge startet fra Rossbarrieren, den største isbremmen i Antarktis. Dette er helt motsatt sted for hvor poltrafikken foregår i dag og er veldig vanskelig logistikkmessig.

Siden 2011 er det bare to ekspedisjoner som har valgt denne ruta til Sydpolen, og ingen kvinner har våget seg på denne ruten. Før nå.

– Årsaken til at det er vanskelig er at isen er for usikker til at flyene vil lande. Det betyr at vi blir sluppet av på et punkt som egentlig er midtveis i løypa vår. Vi blir derfor nødt til å ski-seile over isen til startpunktet vårt og gå tilbake samme vei. Strekningen tilsvarer å gå Frankrike på tvers, sier Furholt.

Store støvler: Disse støvlene skal brukes på ekspedisjonen. De er i størrelse 43 for å få plass til gode og varme ullsokker. Foto: Sindre Haugen Mehl /

Lilleasnds-Posten

Går med 100 kilo i pulken

Ekspedisjonen er ment å vare i 80 dager.

– Vi bruker 10–14 dager på å ski-seile og om lag 70 dager fra Amundsens startpunkt og inn til Sydpolen. På det meste har vi med oss 90–100 kilo utstyr og proviant, sier Furholt.

Antarktis er et stort og værhardt kontinent med en kort sommersesong hvor det er mulig å foreta ekspedisjoner. Sommeren varer i kun 90 dager, og det er i det vinduet man kan prøve seg.

– På det meste kan det bli -40 grader eller 60 effektive minusgrader. Derfor er det viktig å ha gode sikkerhetsrutiner og ta alle forholdsregler. Vi er nødt til å ha med ekstra proviant i bakhånd, og alt av utstyr må vi vite hvordan vi kan fikse og ha med reservedeler til.

Hjemme: Astrid slapper av, trener og jobber i skjønn forening på sommerferie i Vegusdal. Foto: Sindre Haugen Mehl / Lilleasnds-Posten

Oppslukt av sydpolprosjektet

– Hva sier familien til eventyret ditt?

– Broren min er redd for å miste sin eneste søster, og mamma ville ikke høre snakk om ekspedisjonen. Jeg ga henne valget mellom å ikke dele informasjon eller fortelle alt. Jeg tror det er bedre for dem at jeg deler, slik at de får vite alt om planlegging og sikkerhetsrutiner.

Jeg drar ikke til Sydpolen for å dø, sier Furholt, som innrømmer at det sosiale har måttet vike i forberedelsene til ekspedisjonen.

– Jeg har sagt til venner og familien at de ikke må regne med meg før jeg kommer hjem igjen. Jeg er ikke til stede og lever i min helt egen verden. Jeg tenker på Sydpolen 24 timer i døgnet.

Bærereim: Astrid tester utstyr på gårdsplassen utenfor kårboligen på Furholt. Foto: Sindre Haugen Mehl / Lillesands-Posten

Seks millioner

Å finansiere en polekspedisjon er ikke billig, og Furholt er avhengig av støtte fra sponsorer.

– Det er logistikken til og fra Antarktis som koster mest. Totalt har vi et budsjett på seks millioner kroner. Heldigvis fikk vi inn et par store sponsorer ganske tidlig som har vist meg stor tillit og hatt troa på meg fra start av. Det er jeg veldig glad for, sier hun.

I tillegg håper Furholt å få mange privatpersoner som sponsorer. Ved å gi en sum penger kan folk kjøpe seg plass på pulken hun skal bruke ved å få bildet sitt trykt på.

– Mange har kjøpt plass allerede, men det er rom for flere. Jeg tenkte det ville være hyggeligere å ha bilder av mennesker enn store

sponsorlogoer. Samtidig utfordrer jeg disse menneskene til å tenke gjennom hvilke mål og drømmer de har for livet. Jeg ønsker å inspirere dem til å gjennomføre egne eventyr, sier Furholt.

Bildekk: Astrid trener med bildekk. Vekten tilsvarer om lag det samme som pulken hun skal bruke til Sydpolen. Foto: Sindre Haugen Mehl / Lilleasnds-Posten

I eksklusivt selskap

Å bli første kvinne som går i Amundsens fotspor gir stor oppmerksomhet. Det fikk vegdølen oppleve da hun fikk en henvendelse om hun ikke ville søke medlemskap i den internasjonale oppdager- og forskerklubben «The Explorers Club». Klubben ble etablert i 1904 og jobber for å fremme vitenskapelig utforskning og feltstudier. Den fungerer som en møteplass for oppdagere og forskere fra hele verden.

– Plutselig var jeg invitert på gallamiddag og fikk hilse på flere av dagens store oppdagere. Robert De Niro var konferansier. Vi er der, altså. Det var kult for ei enkel jente fra Vegusdal, sier Furholt, som ikke annet enn gleder seg til å ta fatt på den store oppgaven som venter.

– Jeg har ikke angret et sekund. Jeg ser sånn fram til å sette beina mine på Antarktis og bare komme i gang. Det blir stort! Så får vi se hvordan det går. Jeg skal i hvert fall prøve, sier hun.

